

[Åbo Tidning den 17 December 1808:]

Erfurt den 27 September. [1808]

Franske Kejsaren red ungefär två mil ifrån Erfurt Kejsar Alexander till mötes, som kom ifrån Weimar. Så snart Hans Ryska Majestät blef på afstånd sin Kejsarliga vän warse, steg han ur wagnen och Kejsar Napoleon af hästen och de twenne mäktigaste werldens beherskare omfamnade hwarannan: hwarefter de till fots åtföljdes ett stycke wäg. Kejsar Alexander fortsatte derpå resan till häst wid sidan af Hans Franska Majestät. Det war en obeskrifligt stor och tröstande syn, att skåda de begge Monarkerne tillsammans som skola ge werlden fred. Ett oräkneligt antal menniskor betäckte landswägen och fälten. Intet ljud spordes, öfwer allt rådde den största stillhet; allt firade med wärdighet denna stora händelse. -- En fjerdedels mil ifrån Erfurt woro kring 6000 man Franska troppar uppstälde, hwilka saluterade wid begge Kejsarnes ankomst. Det anmärktes, att Kejsar Napoleons häst och sal [sadel?] och schabrack woro fullkomligen lika dem, Kejsar Alex. wanligen i Petersburg wisar sig med. -- Den af Magistraten i Erfurt och deputerade från landet häromkring till Kejsar Napoleon öfwerlämnade Lapidariska skriften lyder sålunda: *Nomini Sacro, Quo Omne Continetur, Quidquid Ad Genus Humanum Conservandum, Tutandum, Juvandum Facit, Napoleon i, Cui Nullum Vitae Momentum Vacuum, Omne Egregii Facti Fons & Causa, Cui Maximum Ac Superbum Bene Cedit, Totus Orbis Muta Admiratione Obvius, Invicto Unum, Utinam Sit, Gaudii Saltem, Momentum, Pietas, Supremi Aemula Exigui Territorii Fidelium Incolarum, Qua Victostrarum Minimam De Animis Omnium Reportatam Fatentur, Qua Devinctissimi Mundi Sospitatores Intuentur, Napoleoni Vota Pia Anno Ac Die Fastis Historiae Mundi Celebrando D. D. D. Incolae Territorii Erfurtensis & Blankenheine MDCCC.* (Detta årtal står i det Tyska bladet förmodligen genom tryckfel i stället för MDCCCVIII).

---

Mötet i Erfurt beskrevs noggrant i boken *Erfurt in seinem höchsten Glanze während der Monate September und Oktober 1808*. Erfurt, 1808.

[Åbo Tidning 17.12.1808:]

Erfurt 27. syyskuuta [1808]

Ranskan keisari ratsasti noin kaksi peninkulmaa Erfurtista keisari Aleksanteria vastaan, joka tuli Weimarista. Niin pian kuin Hänen Venäläinen Majesteettinsa sai keisarillisen ystävänsä näköksälle, hän astui ulos vaunusta ja keisari Napoleon ratsailta ja nämä maailman kaksi mahtavinta hallitsijaa syleilivät toisiaan: minkä jälkeen he kulkivat jonkin matkaa jalan. Keisari Aleksanteri jatkoi sitten matkaa hevosella Hänen Ranskalaisen Majesteettinsa vieressä. Oli sanoinkuvaamattoman suuri ja lohduttava näky nähdä yhdessä nämä molemmat monarkit, jotka tulevat tuomaan rauhan maailmaan. Lukematon määrä ihmisiä peitti maantien ja niityt. Ääntäkään ei havaittu, kaikkialla vallitsi mitä suurin hiljaisuus; kaikki juhlistivat arvokkaasti tätä suurta tapahtumaa. - - Peninkulman neljänneksen päähän Erfurtista oli koottu noin 6000 suuruinen Ranskan sotajoukko, jotka osoittivat kunniaa kummankin keisarin saapumiselle. Pantiin merkille, että keisari Napoleonin hevonen, [satula] ja satulapeite olivat täysin samanlaisia kuin ne, joissa keisari Aleks. tavallisesti näyttäytyy Pietarissa. - - Erfurtin maistraatin ja ympäröivän seudun edustajien keisari Napoleonille luovuttaman muutaman sanan teksti kuuluu näin: *Nomini Sacro, Quo Omne Continetur, Quidquid Ad Genus Humanum Conservandum, Tutandum, Juvandum Facit, N a p o l e o n i, Cui Nullum Vitae Momentum Vacuum, Omne Egregii Facti Fons & Causa, Cui Maximum Ac Superbum Bene Cedit, Totus Orbis Muta Admiratione Obvius, Invicto Unum, Utinam Sit, Gaudii Saltem, Momentum, Pietas, Supremi Aemula Exigui Territorii Fidelium Incolarum, Qua Victoriarum Minimam De Animis Omnium Reportatam Fatentur, Qua Devinctissimi Mundi Sospitatores Intuentur, Napoleoni Vota Pia Anno Ac Die Fastis Historiae Mundi Celebrando D. D. D. Incolae Territorii Erfurtensis & Blankenheine MDCCC.* (Tämä vuosiluku esiintyy saksankielisessä kirjoituksessa luultavasti painovirheestä johtuen näin MDCCCVIII:n sijaan).

---

Aleksanteri keskusteli Napoleonin kanssa ranskaksi. Hänen kotiopettajansa Pietarissa (1783-1794) oli liberaali, Sveitsin ranskankielisiin kuuluva Frédéric-César de La Harpe (1754-1838). Tämä oleskeli Pietarissa uudelleen vielä elokuusta 1801 toukokuuhun 1802 ja tapasi useasti entistä oppilastaan, josta oli tullut Venäjän keisari. La Harpe piti senkin jälkeen kirjeyhteyttä keisariin.